ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Απόφαση Κεντρικού Συμβουλίου Συλλόγου ΔΕΠ Πανεπιστημίου Αιγαίου
28 Ιανουαρίου 2021

Άμεση απόσυρση του νομοσχεδίου
«Εισαγωγή στη Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, Προστασία της Ακαδημαϊκής Ελευθερίας …»

Το Κεντρικό Συμβούλιο κατά τη συνεδρίασή του την Τρίτη 26 Ιανουαρίου, με μεγάλη συμμετοχή των μελών του, συζήτησε πάνω στο νέο νομοσχέδιο που κατέθεσε η κυβέρνηση της ΝΔ. Από τη συζήτηση αναδείχτηκε η κοινή απαίτηση για την άμεση απόσυρσή του και η ανάγκη για την ανάληψη συντονισμένης δράσης του συνόλου της πανεπιστημιακής κοινότητας, τόσο κατά την ημέρα κατάθεσης του νομοσχεδίου στη Βουλή όσο και στη συνέχεια, με προκήρυξη απεργίας και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων για την απόρριψή του. Αναλυτικά:

Εν μέσω πανδημίας και lockdown σε όλη την Ελλάδα η κυβέρνηση νομοθετεί καταργώντας

δικαιώματα και κατακτήσεις. Με άδεια πανεπιστήμια από φοιτητές εδώ και ένα χρόνο καταθέτει νομοσχέδιο το οποίο εισάγει την αστυνόμευση μέσα στα ιδρύματα, καταρτίζει πειθαρχικό δίκαιο για φοιτητές, θεσμοθετεί διαγραφές φοιτητών καθώς και ένα νέο σύστημα εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο καταστολής, αστυνόμευσης, πειθάρχησης και νέων ταξικών φραγμών. Ειδικότερα:

Όσον αφορά στο νέο σύστημα εισαγωγής στα πανεπιστήμια:

Η κυβέρνηση διακηρύσσει υποκριτικά ότι η αλλαγή στον τρόπο εισαγωγής στα πανεπιστήμια θα αναβαθμίσει την ποιότητα σπουδών των ιδρυμάτων. Εαν ενδιαφερόταν πραγματικά θα έπρεπε προηγουμένως να διασφαλίσει εναλλακτικές, σε σχέση με τις ακαδημαϊκές σπουδές, εκπαιδευτικές επιλογές, οργανώνοντας τη δημόσια και δωρεάν τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, ενισχύοντας παράλληλα τα περιφερειακά πανεπιστήμια σε ζητήματα φοιτητικής μέριμνας και υποδομών.

Η θέσπιση μιας (παραμετροποιημένης) ελάχιστης βάσης εισαγωγής (ΕΒΕ) θα συμβάλει στον κοινωνικό αποκλεισμό δημιουργώντας ανισότητες πέραν των όσων ήδη υπάρχουν για μαθητές χαμηλής κοινωνικο-οικονομικής προέλευσης. Προφανής στόχος της θέσπισης ΕΒΕ είναι η μείωση του αριθμού των εισακτέων, η περαιτέρω μείωση του τακτικού προϋπολογισμού των Ιδρυμάτων από την πολιτεία, ο επανασχεδιασμός του πανεπιστημιακού χάρτη της χώρας με κατάργηση Τμημάτων και πιθανόν και Ιδρυμάτων. Η συμπλήρωση δε από τους υποψήφιους δύο τύπων μηχανογραφικού δημιουργεί πανεπιστήμια πολλών ταχυτήτων.

Ταυτόχρονα, οι υποψήφιοι/ες που απέτυχαν να εισαχθούν στα Πανεπιστήμια, θα μπορούν -όσοι και όσες από αυτούς/ές έχουν την οικονομική ευχέρεια πληρωμής διδάκτρων- να εγγράφονται στα ιδιωτικά κολλέγια (τα οποία σημειωτέον δεν έχουν βάση εισαγωγής) και, αφού ολοκληρώσουν τις «σπουδές» τους, θα απολαμβάνουν τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με αυτά των αποφοίτων των δημόσιων πανεπιστημίων.

Όσον αφορά στο μέρος του νομοσχεδίου που «βαφτίζεται» ως «Προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος», με μια σειρά από διατάξεις επιδιώκει να εφαρμόσει στα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα το Δόγμα «Ησυχία, Τάξις και Ασφάλεια». Προς τούτο, δημιουργεί πολλαπλά σώματα ελέγχου και αστυνόμευσης που βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με το ακαδημαϊκό αξιακό σύστημα, δημιουργώντας εκφοβιστικό και συγκρουσιακό κλίμα με πλήθος τιμωρητικών διατάξεων.

1000 νέες οργανικές θέσεις ειδικών φρουρών με θεσμοθετημένες αρμοδιότητες ελέγχων, ερευνών, προληπτικών περιπολιών, προανακριτικών καθηκόντων, συλλήψεων μέσα στα πανεπιστήμια, εγκατάσταση συστημάτων ασφάλειας σε εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους, λήψη μέτρων ελεγχόμενης πρόσβασης σε όλους τους χώρους των πανεπιστημίων, δημιουργία κέντρου ελέγχου και λήψης σημάτων και εικόνας, αποτελούν μεταξύ άλλων τα μέσα καταστολής, ελέγχου και ασφυκτικής επιτήρησης της πανεπιστημιακής ζωής.

Το Πειθαρχικό Δίκαιο και οι διαγραφές των φοιτητών αποτελούν τον πυρήνα της κατασταλτικής πολιτικής που επιχειρεί να εδραιώσει μέσα στα πανεπιστήμια. Συγκροτείται Πειθαρχικό Δίκαιο για τους φοιτητές που συμπεριλαμβάνει παραπτώματα με πειθαρχικές διώξεις και ποινές, πειθαρχικά όργανα, «καθήκον των οποίων αποτελεί η τιμωρία και η πειθαρχική δίωξη» με σημαντικότερο το «Πειθαρχικό Συμβούλιο Φοιτητών» το οποίο μπορεί να επιβάλει και την οριστική διαγραφή ενός φοιτητή.

Στα «αδικήματα» που επιφέρουν πειθαρχικές ποινές συγκαταλέγονται κατά κύριο λόγο δράσεις του φοιτητικού κινήματος: παρεμβάσεις σε μαθήματα και συνεδριάσεις οργάνων, καταλήψεις πανεπιστημιακών χώρων, εκδηλώσεις μέσα στο πανεπιστήμιο. Οι ποινές φθάνουν μέχρι τη «φυλάκιση και χρηματική ποινή» για όποιον «διαταράσσει» λειτουργία «συλλογικού ή μονοπρόσωπου οργάνου». Δηλαδή η παρέμβαση σε μια συνεδρίαση της Συνέλευσης Τμήματος ή της Συγκλήτου ή μια παράσταση διαμαρτυρίας στον πρόεδρο, κοσμήτορα ή πρύτανη μπορεί να επιφέρει ποινή φυλάκισης μέχρι 3 χρόνια και χρηματική ποινή. Η πειθάρχηση των φοιτητών ολοκληρώνεται με την επαναφορά των διαγραφών μετά τα ν+2 έτη για προγράμματα σπουδών 4ετούς φοίτησης ή τα ν+3 έτη για προγράμματα μεγαλύτερης διάρκειας φοίτησης.

Η αυξανόμενη επιτήρηση, η άσκοπη περιστολή δικαιωμάτων, τα οριζόντια πειθαρχικά μέτρα και η εντεινόμενη διοικητική αδιαφάνεια δεν αποτελούν τμήμα της σύγχρονης ακαδημαϊκότητας στις σύνθετες και περίπλοκες συνθήκες που διανύουμε.

Εν κατακλείδι, οι φοιτητές/τριες, που βάσει του νομοσχεδίου δεν νοούνται ως μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, αντιμετωπίζονται ως δυνάμει κακοποιά στοιχεία και τα Πανεπιστήμια ως a priori άντρα ανομίας και παραβατικότητας. Δαιμονοποιούνται η πολιτική έκφραση και η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και υιοθετείται η προσφυγή σε ένα αστυνομοκρατούμενο και ασφυκτικά ελεγχόμενο καθεστώς, στο οποίο τα μέλη ΔΕΠ και οι αρχές του Ιδρύματος καλούνται να παίξουν το ρόλο ανακριτών και δικαστών, σε πλήρη εναρμόνιση με το ρόλο των αστυνομικών αρχών. Προς επίρρωση όλων των ανωτέρω, το νομοσχέδιο συνδέει άμεσα την υιοθέτηση των προτεινόμενων μέτρων με την κρατική

χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων: «Σε περίπτωση μη έκδοσης των αποφάσεων από τα αρμόδια όργανα του Α.Ε.Ι. εντός των προθεσμιών [...], και μη εφαρμογής και λειτουργίας συστήματος ελεγχόμενης πρόσβασης, αυτό λαμβάνεται υπόψη κατά την ετήσια τακτική επιχορήγηση του Α.Ε.Ι.».

Τα μέτρα που ανακοινώθηκαν δεν αποβλέπουν στην ασφάλεια των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και της ακαδημαϊκής κοινότητας αλλά στον περιορισμό κάθε δυνατότητας οργανωμένης και συλλογικής διαμαρτυρίας και στην καταστολή του φοιτητικού και του πανεπιστημιακού κινήματος. Στόχος είναι να εμποδιστεί με κάθε μέσο αλλά και να ποινικοποιηθεί ακόμη και η διαμαρτυρία ενάντια στη συνεχή εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση του δημόσιου πανεπιστημίου, ενάντια στη μετατροπή των πανεπιστημίων σε χώρους που λειτουργούν με όρους και κανονισμούς επιχειρήσεων. Κυρίαρχος σκοπός του νομοσχεδίου είναι εν τέλει η πλήρης απονοηματοδότηση του δημόσιου πανεπιστημίου ως χώρου δημοκρατίας, ελευθερίας και γόνιμης διαπάλης ιδεών, τόσο σε συμβολικό όσο και σε πραγματικό επίπεδο.

Ο Σύλλογος ΔΕΠ Πανεπιστημίου Αιγαίου θεωρεί πως τα Πανεπιστήμια δεν έχουν ανάγκη από μέτρα καταστολής και πειθάρχησης. Έχουν ανάγκη νέων θέσεων διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού, ανθρώπινων συνθηκών εργασίας και οικονομικών απολαβών, εκσυγχρονισμού της υλικοτεχνικής υποδομής, στήριξης οικογενειών χαμηλών εισοδημάτων για να σπουδάσουν τα παιδιά τους με μέτρα φοιτητικής μέριμνας, στελέχωσης των πανεπιστημίων με το απαραίτητο μόνιμο διοικητικό, τεχνικό προσωπικό και στη φάση που τώρα διανύουμε άμεσων μέτρων ενίσχυσης του δημόσιου συστήματος υγείας.

• Ζητάμε την άμεση απόσυρση του νομοσχεδίου και τη μη ψήφισή του.
• Συντονιζόμαστε με άλλους συλλόγους ΔΕΠ και οργανώνουμε κοινές δράσεις ενάντια στην ψήφιση του νομοσχεδίου.
• Επιδιώκουμε και συντονιζόμαστε με τους φοιτητικούς συλλόγους που ήδη ξεκίνησαν τις κινητοποιήσεις τους, με εργαζόμενους/ες και διδάσκοντες/ουσες στα πανεπιστήμια που αντιτίθενται.
• Ενημερώνουμε τις τοπικές κοινωνίες και τη διεθνή πανεπιστημιακή κοινότητα για τις συνέπειες εφαρμογής αυτού του νομοσχεδίου.
• Ζητάμε από τα Τμήματα και τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου Αιγαίου να τοποθετηθούν επί του νομοσχεδίου και να ζητήσουν την απόσυρσή του.